

când îngerii dorm

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

noaptea îmbracă tăcerea în negru
pălmuește felinarele peste obraz
de ciudă
mai să le spargă intimitatea
și cristalul lacrimilor plin de nuferi albi
bărcuțe cu vele și lebede goale
de prejudecăți

doar moartea circulă nestingherită
pe contrasens
încercând tăișul coasei pe câte-un ciob răzleț de lună

nu știu de ce nu mai e plină
și se ascunde de cealaltă parte a ecuatorului
de nu-i poți desluși fața
nici în ceasul al doisprezecelea de la facere

când îngerii dorm
pășesc ca pe sârmă să nu mă tai în cioburile amintirilor
presărate pe drumuri
să nu rătăcesc ziua care-a fost și cea care va veni
alături de tine
îngerul meu
*

în inimă adun toate eclipsele unui mileniu de absență
redefinesc geneza mușcând eu însămi din fructul plăcerilor trecute prin foc de inchizitori
în definitiv
mi-am asumat noaptea acestor ochi
pentru ca tu să-mi poți urma stelele

"lumina e ușor de iubit"
vino să-mi explorezi întunericul
am prins în dream cather-ul buclelor mele
veșnicia unei nopți boreale
nu te lăsa păcălit de aurora ce dansează pe cer
aici bezna e suverană
și timpul nu spune povești

când îngerii dorm
leg ceasul la ochi cu o eșarfă de dantelă
și ne jucăm de-a v-ați ascunselea prin raiul inventat de muritori
dar dacă ai curaj hai să explorăm infernul
și vom găsi multe similitudini

îngerul meu

ioan grigoraș & liliana trif